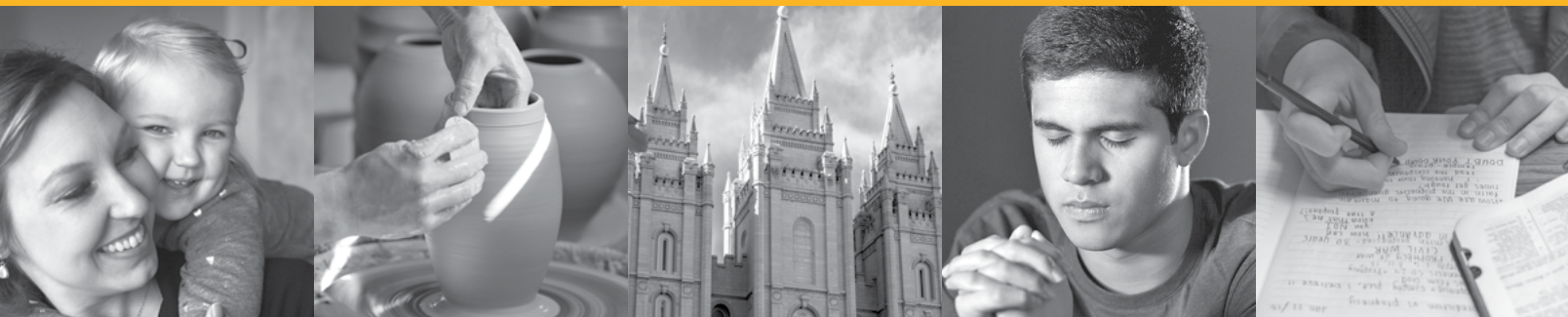

MOJA PODSTAWA

SAMOWYSTARCZALNOŚĆ

W JAKI SPOSÓB KORZYSTAĆ Z TEGO PODRĘCZNIKA

Program *Moja podstawa* pomaga poszczególnym osobom poznać prowadzące do duchowej i doczesnej samowystarczalności zasady doktrynalne i żyć według nich. Działa najlepiej, gdy jest omawiany w małych grupach od 8 do 12 osób lub w rodzinie. Każdego tygodnia inny członek grupy pełni rolę koordynatora. Koordynator nie uczy grupy zasad. Jego zadaniem jest postępowanie według zaleceń przedstawionych w podręczniku i zachęcanie wszystkich do uczestnictwa. Wszystkie filmy można znaleźć na stronie srs.lids.org/videos.

GDY WIDZISZ NASTĘPUJĄCE PODPOWIEDZI, POSTĘPUJ ZGODNIE Z POLECENIAMI						
Zdaj sprawozdanie	Rozważ	Obejrzyj	Omów	Przeczytaj	Działaj	Zobowiąż się
Przez 3–4 minuty członkowie grupy omawiają swoje postępy związane z wypełnianiem zobowiązań.	Przez ok. 2–3 minuty każdy indywidualnie w ciszy rozważa i zapisuje swoje przemyślenia.	Grupa ogląda film.	Przez ok. 2–4 minuty grupa dzieli się swoimi przemyśleniami.	Jedna osoba czyta na głos dla całej grupy.	Przez ok. 5 minut wszyscy pracują indywidualnie lub wspólnie.	Każda osoba obiecuje, że w ciągu tygodnia będzie działać zgodnie z wyznaczonymi zadaniami.

GRUPY POZNAJĄCE ZASADY SAMOWYSTARCZALNOŚCI

Uczestnicząc w zajęciach grupy poznającej zasady samowystarczalności, poprawisz swoje osobiste finanse, zatrudnienie, działalność małego przedsiębiorstwa czy wykształcenie. Aby dołączyć do grupy poznającej zasady samowystarczalności, skontaktuj się ze specjalistą ds. samowystarczalności w paliku.

SPIS TREŚCI

Przesłanie od Pierwszego Prezydium	3
1. Samowystarczalność jest zasadą zbawienia	4
2. Wykazywanie się wiarą w Jezusa Chrystusa	6
3. Zarządzanie pieniędzmi	8
4. Pokuta i posłuszeństwo	12
5. Mądre gospodarowanie czasem	14
6. Praca: branie na siebie odpowiedzialności i wytrwałość	16
7. Rozwiązywanie problemów	18
8. Stawanie się jednością, wspólna służba	20
9. Komunikacja: mówienie i słuchanie	22
10. Uczciwość	24
11. Szukanie wiedzy: Zdecyduj, dokąd zmierzasz i jak się tam dostaniesz	26
12. Otrzymanie obrzędów świątynnych	30
Zaświadczenie o ukończeniu kursu	33

„Pracujmy na nasze potrzeby. Bądźmy samowystarczalni i niezależni. Zbawienia nie da się osiągnąć w oparciu o żadną inną zasadę”.

THOMAS S. MONSON,
„Guiding Principles of Personal and Family Welfare”, *Ensign*, wrzesień 1986, str. 3; cytowane z: Marion G. Romney, Conference Report, październik. 1976, str. 167

Wydane przez
Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich
Salt Lake City w Utah

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Printed in Germany

Zatwierdzenie wersji angielskiej: 6/16.

Zatwierdzenie do tłumaczenia: 6/16.

Tłumaczenie z: *My Foundation for Self-Reliance*

Polish

14067 166

PRZESŁANIE OD PIERWSZEGO PREZYDIUM

Drodzy Bracia i Siostry,

Pan powiedział: „Celem moim jest zaopatrzyć świętych moich” (NiP 104:15). Objawienie to jest obietnicą Pana, że zapewni On doczesne błogosławieństwa i otworzy drzwi prowadzące do samowystarczalności, która oznacza możliwość zaspokojenia własnych podstawowych potrzeb życiowych oraz potrzeb członków naszej rodziny.

Niniejszy podręcznik, *Moja podstawa*, został przygotowany, aby teoretycznie i praktycznie zapoznać członków Kościoła z zasadami dotyczącymi wiary, wykształcenia, ciężkiej pracy i zaufania Panu. Przyjęcie i zastosowanie tych zasad sprawi, że w większym stopniu dostąpicie doczesnych błogosławieństw obiecanych przez Pana.

Zachęcamy was do pilnego studiowania i stosowania tych zasad oraz do rozpowszechniania ich wśród członków waszych rodzin. Jeśli tak postąpicie, wasze życie będzie błogosławione. Dowiedziecie się, co robić na drodze wiodącej ku większej samowystarczalności. Zostaniecie pobłogosławieni większą nadzieją, spokojem i możliwościami rozwoju.

Pamiętajcie, że jesteście dziećmi naszego Ojca w Niebie, który was kocha i nigdy nie porzuci. On was zna i jest gotów pobłogosławić was duchową i doczesną samowystarczalnością.

Z poważaniem,

Pierwsze Prezydium

1. SAMOWYSTARCZALNOŚĆ JEST ZASADĄ ZBAWIENIA

Przed rozpoczęciem zajęć zapoznaj się z instrukcjami: „W jaki sposób korzystać z tego podręcznika” znajdującymi się na wewnętrznej stronie okładki.

Rozważ: Ew. Jana 10:10 (po prawej).

Omów: Czym jest obfite życie?

Obejrzyj: Film pt. „He Polished My Toe” [Zapastował mój palec u nogi] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 5.).

Omów: Czy wierzycie, że istnieje rozwiązanie każdego problemu? W jaki sposób możemy zakwalifikować się do tego, by wspomagała nas moc Pana?

Przeczytaj: Tekst z *Podręcznika 2.* i cytaty Dallina H. Oaksa (na marginesie, po prawej). Bycie samowystarczalnym nie oznacza, że możemy zrobić lub osiągnąć wszystko, co tylko przyjdzie nam do głowy. Chodzi raczej o wiarę w to, że dzięki łasce Jezusa Chrystusa, czyli mocy umożliwiającej działanie, oraz dzięki naszym własnym wysiłkom, jesteśmy w stanie zaspokoić wszystkie duchowe i doczesne potrzeby życiowe nas samych i naszych rodzin. Samowystarczalność jest dowodem naszego zaufania, czyli wiary w to, że Bóg ma moc przenoszenia gór w naszym życiu i może dać nam siłę, byśmy wyszli zwycięsko z naszych prób i bolączek.

Omów: W jaki sposób łaska Chrystusa pomogła wam zaspokoić duchowe i doczesne potrzeby życiowe?

DZIAŁAJ

Krok 1.: Wybierz osobę z grupy i razem przeczytajcie poniższe zasady.

Krok 2.: Omówcie, dlaczego wiara w te prawdy może przyczynić się do osiągnięcia przez was samowystarczalności.

DOKTRYNALNE ZASADY SAMOWYSTARCZALNOŚCI

1. Samowystarczalność jest przykazaniem.	„Kościół oraz jego członkowie otrzymali przykazanie od Pana, aby byli samowystarczalni i niezależni” (<i>Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball</i> [2006], str. 116).
2. Bóg może zapewnić sposób na to, by Jego prawe dzieci stały się samowystarczalne, i uczyni to.	„I celem moim jest zaopatrzyć świętych moich, bowiem wszystkie rzeczy są moje” (NiP 104:15).
3. Aspekty doczesne i duchowe są jednym dla Boga.	„Przeto zaprawdę powiadam wam, że wszystkie rzeczy są dla mnie duchowe” (NiP 29:34).

„Ja przyszedłem, aby [mieli] życie i [obfitowali]”.

EW. JANA 10:10

„Samowystarczalność jest zdolnością, zobowiązaniem i dążeniem do zaspokajania duchowych i doczesnych potrzeb życiowych nas samych i naszej rodziny. Kiedy członkowie stają się samowystarczalni, mają więcej możliwości, aby służyć bliźnim i troszczyć się o nich”.

HANDBOOK 2: ADMINISTERING THE CHURCH [PODRĘCZNIK 2: ADMINISTROWANIE KOŚCIOŁEM], (2010), rozdz. 6.1.1.

„Wszystko, co powołuje, że stajemy się zależni od innych w podejmowaniu decyzji lub uzyskiwaniu zasobów, które moglibyśmy zapewnić sobie sami, osłabia nas duchowo i opóźnia nasz rozwój w kierunku, który przewidział dla nas ewangelia”.

DALLIN H. OAKS, „Odpokutowanie i zmiana”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2003, str. 40

Omów: Przeczytaj słowa Mariona G. Romneya (po prawej). Skąd możecie wiedzieć, czy stajecie się bardziej samowystarczalni?

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

☐ Przeczytaj list od Pierwszego Prezydium ze str. 3 i podkreśl obiecane błogosławieństwa. Co musisz zrobić, aby je otrzymać? Zapisz swoje przemyślenia.

☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciółom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o samowystarczalności.

ZAPASTOWAŁ MÓJ PALEC U NOGI

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

STARSZY ENRIQUE R. FALABELLA:

Kiedy byłem mały, nie mieliśmy zbyt wiele. Pamiętam, jak pewnego dnia podszedłem do taty i powiedziałem do niego: „Tato, potrzebuję nową parę butów. Te, które mam na sobie, są już znoszone”. Przerwał to, co robił, spojrzał na moje buty i zauważył, że naprawdę są znoszone. Odpowiedział: „Myślę, że można coś zrobić, aby to naprawić”. Wziął trochę czarnej pasty i zapastował moje buty, tak że lśniły i pięknie wyglądały. Stwierdził: „Synu, teraz są naprawione”. Odparłem: „Nie, jeszcze nie. Nadal widać mój palec wystający z buta”. Odpowiedział: „Na to

też możemy coś poradzić!”. Wziął więcej pasty i wypastował mój palec!

Tego dnia nauczyłem się, że istnieje rozwiązanie każdego problemu. Jestem przekonany, że zasada samowystarczalności i ten program to sposób na przyspieszenie dzieła Pana. Jest to część dzieła zbawienia. Wszyscy możemy być lepsi, niż jesteśmy teraz. Musicie porzucić apatię. Często spoczywamy na laurach, co niweczy nasz postęp. Każdego dnia możemy czynić postępy, jeśli postanowimy, że to, co wczoraj robiliśmy źle, dzisiaj zrobimy inaczej i lepiej. Jeśli będziecie postępować z wiarą, pokładając nadzieję w to, że Chrystus będzie wam pomagał, znajdziecie sposób, aby doskonalić się w kwestiach duchowych i doczesnych. Tak będzie, gdyż Bóg żyje, a wy jesteście Jego synami lub córkami.

Wróć na stronę 4.

„Bez samowystarczalności nie można rozwijać wrodzonego pragnienia służby. W jaki sposób możemy coś dać, jeśli nic nie mamy? Pokarmu dla głodnych nie można wziąć z pustych półek. Pieniądzy na pomoc potrzebującym nie zaczerpnie się z pustego portfela. Zrozumienia i wsparcia nie może udzielić osoba wygłodniała emocjonalnie. Nauka nie może pochodzić od osoby nieuczonej. A przede wszystkim, duchowe przewodnictwo nie może przyjść od osoby słabego ducha”.

MARION G. ROMNEY,
„The Celestial Nature of Self-Reliance”,
Ensign, listopad 1982,
str. 93

2. WYKAZYWANIE SIĘ WIARĄ W JEZUSA CHRYSZTUSA

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie, w jaki sposób byłeś bardziej samowystarczalny w minionym tygodniu.

Rozważ: W jaki sposób wiara w Jezusa Chrystusa wpływa na moją samowystarczalność?

Obejrzyj: Film „Exercise Faith in Jesus Christ” [Wykazywanie się wiarą w Jezusa Chrystusa] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/video. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 7.).

Omów: Dlaczego prawdziwa wiara zawsze prowadzi do działania? Dlaczego wiara jest konieczna, aby Bóg pomagał nam docześnie i duchowo.

Przeczytaj: Ew. Mateusza 6:30 oraz cytat z *Lectures on Faith* (po prawej).

DZIAŁAJ

Ścieżka do samowystarczalności jest podróżą wypełnioną wiarą. Pierwsze Prezydium i Kworum Dwunastu Apostołów proszą nas, aby pogłębianie wiary w Ojca Niebieskiego i Jego Syna było naszym życiowym priorytetem.

Krok 1.: W grupie przeczytajcie znajdujące się poniżej prorocze priorytety.

Krok 2.: Omówcie, w jaki sposób wierne szanowanie sabatu, przyjmowanie sakramentu i czytanie Księgi Mormona sprawią, że staniecie się bardziej samowystarczalni.

PROROCZE PRIORYTETY I OBIETNICE

„Wyobraźcie sobie, co to oznacza! Pełnia ziemi jest obiecana tym, którzy zachowują świętość dnia sabatu” (Russell M. Nelson, „Sabat jest rozkoszą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 130; zob. także NiP 59:16).

„Duchowość nie jest zastała, tak jak nie są zastałe przymierza [sakramentu]. Przymierza przynoszą nie tylko zobowiązania, ale i duchową moc” (Neil L. Andersen, Szkolenie dla członków Władz Generalnych, kwiecień 2015).

„Skladam świadectwo, że [Księga Mormona] może stać się osobistymi ‘urim i tumim’ w waszym życiu” (Richard G. Scott, „The Power of the Book of Mormon in My Life”, *Ensign*, październik 1984, str. 11).

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Okaż swoją wiarę w najbliższą niedzielę, zachowując dzień sabatu świętym i przyjmując sakrament w sposób pełen czci.
- ☐ Codziennie czytaj Księgę Mormona.
- ☐ Przeczytaj fragmenty pism świętych ze strony 7. Wybierz jeden z tych fragmentów i opowiedz o nim członkom rodziny lub przyjaciółom.

„Jeśli więc Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro będzie w piec wrzucona, czyż nie o wiele więcej was, o małowierni?”

EW. MATEUSZA 6:30

„Czyż wszystkie twoje wysiłki nie zależą od wiary? [...]. Tak jak dzięki wierze otrzymujemy wszystkie błogosławieństwa doczesne, tak samo dzięki wierze otrzymujemy wszystkie błogosławieństwa duchowe. Zatem wiara nie jest jedynie zasadą działania, ale również mocy”.

LECTURES ON FAITH (1985), str. 2, 3

FRAGMENTY PISM ŚWIĘTYCH NA TEMAT OKAZYWANIA WIARY

Ponieważ Daniel nie przestał się modlić, wrzucono go do jamy lwów, ale „Bóg posłał swojego anioła, by zamknął paszcze lwów [...], [i] nie znaleziono na nim żadnego uszkodzenia, gdyż wierzył w swojego Boga” (Ks. Daniela 6:23–24; zob. także wersety 17–22).

Pan dał Lehiemu Liahonę, aby prowadziła jego rodzinę i „służyła im zależnie od ich wiary w Boga [...]. Gdy zaniedbywali swoją wiarę i nie przestrzegali przykazań [...], nie czynili postępu w swej wędrówce” (Alma 37:40–41).

„Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza [...], i w ten sposób

wystawcie mnie na próbę! [...] Czy wam nie otworzę okien niebieskich i nie wyleję na was błogosławieństwa ponad miarę” (Ks. Malachiasza 3:10).

Podczas głodu Eliaś poprosił wdowę, aby podała mu swój ostatni posiłek. Eliaś obiecał jej, że z powodu jej wiary Pan zapewni jej jedzenie i nigdy jej go nie zabraknie. (Zob. I Ks. Królewska 17).

„Gdy biedacy i ubodzy szukają wody, a nie ma jej, gdy ich język usycha z pragnienia, Ja, Pan, ich wysłucham, Ja, Bóg Izraela, ich nie opuszczę” (Ks. Izajasza 41:17; zob. także werset 18.).

WYKAZYWANIE SIĘ WIARĄ W JEZUSA CHRYSTUSA

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

STARSZY DAVID A. BEDNAR: Podjęcie działań to wykazanie się wiarą. Dzieci Izraela niosą arkę przymierza. Docho-
dzą do rzeki Jordan. Obiecano im, że przejdą po suchym łądzie. Kiedy więc wody się rozstąpią? Kiedy ich stopy się zamoczą. Weszli do rzeki — podjęli działanie. Wówczas ukazana została moc — wody się rozstąpiły.

Często myślimy: „Osiągnę to doskonałe zrozumienie i wtedy zamienię je w działanie”. Chciałbym powiedzieć, że mamy już wystarczająco dużo, by zacząć. Znamy właściwy kierunek. Wiara jest zasadą — właśnie tą zasadą — działania i mocy. Prawdziwa wiara jest skupiona w Panu Jezusie Chrystusie i na Nim i zawsze prowadzi do działania.

(Zob. „Seek Learning by Faith” [przemówienie skierowane do nauczycieli religii Kościelnego Systemu Edukacji, 3 lutego 2006], strona internetowa: [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library))

Wróć na stronę 6.

3. ZARZĄDZANIE PIENIĘDZMI

Zdaj sprawozdanie: Krótco opowiedz grupie, w jaki sposób dzień sabatu lub Księga Mormona umocniła twoją wiarę w ciągu ostatniego tygodnia.

Rozważ: Dlaczego tak trudno zarządzać pieniędzmi i dlaczego jest to tak ważne?

Obejrzyj: Film „First Things First!” [Najpierw to, co najważniejsze!] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 10.).

Omów: Dlaczego powinniśmy zapisywać, na co wydajemy pieniądze i mieć oszczędności?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 104:78 i fragment z broszury *Przygotujcie każdą potrzebną rzecz* (po prawej).

Omów: Przeczytaj o samowystarczalności w kwestii zarządzania pieniędzmi (poniżej). Jak uczynić to nawykiem?

„I znowu, zaprawdę, powiadam wam, co do długów waszych — oto jest moja wola, abyście spłacili wszystkie wasze długi”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
104:78.**

SAMOWYSTARCZALNOŚĆ W UJĘCIU FINANSOWYM

①

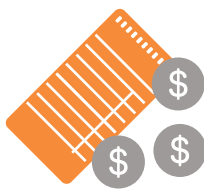
Pracujmy ciężko i mądrze, aby zdobyć pieniądze.

Dochody

②

Najpierw zapłaćmy Panu.

Dziesięcina i inne ofiary

③

Potem zapłaćmy sobie.

Oszczędności

④

Następnie wydawajmy mniej, niż zarabiamy, aby uniknąć długów.

Bieżące wydatki na życie

„Płaćcie dziesięcinę i inne ofiary [...], unikajcie długów [...], planujcie swój budżet [...], pomyślcie, jak zredukować wydatki na rzeczy, które nie są wam niezbędnie potrzebne [...] [i] narzućcie sobie dyscyplinę, abyście żyli w granicach swoich zasobów”.

**PRZYGOTUJcie KAŻDĄ
POTRZEBNĄ RZECZ:
BUDŻET RODZINNY
(BROSZURA, 2007), str. 3**

DZIAŁAJ

Krok 1.: Osobiście przejrzyj swoje wydatki.

CO SĄDZĘ O MOICH WYDATKACH?			
Kategoria	Wydamę za mało	Dobrze oceniam swoje wydatki	Wydamę za dużo
Przykład ➡ Odzież			✓
Wyjścia do restauracji			
Artykuły spożywcze			
Przekąski i napoje			
Rozrywka			
Opłaty mieszkaniowe			
Opłaty za media			
Odzież			
Artykuły gospodarstwa domowego			
Transport			
Ubezpieczenie			
Telefon			
Splata długu			
Dziesięcina			
Darowizny na cele charytatywne			
Inne			

Krok 2.: Przeczytaj słowa Roberta D. Halesa (po prawej). Omów, w jaki sposób możesz ograniczyć wydatki w tych kategoriach, w których wydajesz za dużo.

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Zapisuj to, co zarobiłeś i wydałeś każdego dnia. Możesz skorzystać z Zapisu przychodów i wydatków na stronie 11.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciółom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o zarządzaniu pieniędzmi.

„Wydaje się, że we współczesnej kulturze istnieje prawo do posiadania [...]. Gdy jesteśmy obciążeni nadmiernym zadłużeniem [...], dobrowolnie oddajemy się w niewolę, poświęcając cały nasz czas, całą energię i wszystkie zasoby na spłatenie naszych długów [...]. Niezbędne jest, abyśmy zrozumieli [...] i rozwinęli plan wydatków i oszczędności — [budżet] — i rozróżnili zachcianki i potrzeby”.

ROBERT D. HALES,
„Poszukiwanie i zdobywanie duchowych wyżyn w życiu”
 (ognisko Kościelnego Systemu Edukacji, marzec 2009), strona internetowa: lds.org/media-library

NAJPIERW TO, CO NAJWAŻNIEJSZE!

Jeśli nie możesz obejrzeć tego filmu, wybierz osoby do przeczytania tekstu z podziałem na role.

OKOLICZNOŚCI: *Chłopiec i dziewczynka, ubrani w „dorosłe” ubrania, zachowują się jak rodzice.*

CHŁOPIEC: Kochanie, wróciłem.

DZIEWCZYNKA: Witaj w domu. Och, wyglądasz na zmęczonego.

CHŁOPIEC: Ty też. Ciężko pracowałaś, prawda?

DZIEWCZYNKA: Przecież mamy ciężko pracować, prawda?

CHŁOPIEC: Dzisiaj zarobiłem 10 monet.

DZIEWCZYNKA: Och, co za błogosławieństwo. Najpierw to, co najważniejsze! Zapłaćmy dziesięcinę, dobrze?

CHŁOPIEC: Ale co będzie, jeśli nam nie wystarczy na wszystko?

DZIEWCZYNKA: To dlatego potrzebna jest nam wiara!

CHŁOPIEC: Dobrze. Co dalej?

DZIEWCZYNKA: Cóż, będziemy musieli kupić jedzenie, bilety na autobus i

opłacić mieszkanie. A potem dobrze by było kupić krzesło...

CHŁOPIEC: Ale nie możemy. Widzisz? Mamy za mało pieniędzy.

DZIEWCZYNKA: A możemy trochę pożyczyć?

CHŁOPIEC: Ludzie mówią, że długi są niebezpieczne. Nie chcemy przecież wpaść w kłopoty.

DZIEWCZYNKA: Dobrze. Masz rację. Co więc zrobimy z tą monetą?

CHŁOPIEC: Zaoszczędźmy ją! Nigdy nie wiadomo, co się stanie.

DZIEWCZYNKA: To brzmi sensownie. Ale nic nam nie zostało na zabawę.

CHŁOPIEC: Mamy przecież siebie! No i postaram się dorobić trochę do pensji.

DZIEWCZYNKA: Postaram się wydawać mniej!

CHŁOPIEC: Dzięki temu będziemy szczęśliwi i samowystarczalni!

DZIEWCZYNKA: Racja! Nie było to trudne. Dlaczego dorośli tak to komplikują?

CHŁOPIEC: No wiesz. Oni już tacy są!

Wróć na stronę 8.

ZAPIS PRZYCHODÓW I WYDATKÓW

Zapisz, ile wydajesz pieniędzy każdego tygodnia. Jak by to było, gdybyś miał wystarczająco pieniędzy na swoje potrzeby?

ILE WYDAJĘ TYGODNIOWO?					Ile jest mi potrzebne każdego miesiąca, aby być samowystarczalnym?
	Tydzień 1	Tydzień 2	Tydzień 3	Tydzień 4	
Przychody					
Dziesięcina i ofiary					
Oszczędności					
Jedzenie					
Opłaty mieszkaniowe					
Wydatki na leczenie					
Transport					
Wydatki na wykształcenie					
Splata długu					
Odzież					
Opłaty za media					
Telefon					
Rozrywka					
Ubezpieczenie					
Inne					
Łączne wydatki					

4. POKUTA I POSŁUSZEŃSTWO

Sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o twoich postępach w zapisywaniu dochodów i wydatków w minionym tygodniu.

Rozważ: W jaki sposób pokuta i posłuszeństwo są związane z samowystarczalnością.

Obejrzyj: Film „Obedience Brings Blessings” [Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 13.).

Omów: Jakie błogosławieństwa otrzymałeś dzięki posłuszeństwu prawom Boga? W jaki sposób pokuta pomaga nam czynić postępy?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 130:20–21 i słowa Proroka Józefa Smitha (po prawej).

„Jest prawo [...], od którego są uzależnione wszystkie błogosławieństwa — i kiedy otrzymujemy jakieś błogosławieństwo od Boga, jest to przez posłuszeństwo temu prawu, od którego jest ono uzależnione”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
130:20–21**

„Uczyniłem to moją zasadą: Kiedy Pan nakazuje, czyń to”.

**TEACHINGS OF PRESIDENTS OF THE CHURCH:
JOSEPH SMITH (2007),
str. 160**

DZIAŁAJ

Posłuszeństwo konkretnym prawom prowadzi do konkretnych błogosławieństw.

Krok 1.: Pracując indywidualnie, zapisz w lewej kolumnie niektóre upragnione przez ciebie błogosławieństwa.

Krok 2.: Określ, których praw lub zasad będziesz musiał przestrzegać, aby otrzymać upragnione błogosławieństwa.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWA, KTÓRE CHCĘ OTRZYMAĆ	PRAWA I ZASADY DO PRZESTRZEGANIA
Trzy miesiące oszczędzania	Dziesięcina i ofiary (Ks. Malachiasza 3:10–12) Trzymaj się budżetu

Omów: Przeczytaj Ks. Jozuego 3:5 oraz fragmenty wypowiedzi Starszego Jeffreya R. Hollanda i Prezydenta Spencera W. Kimballa (na stronie 13.). Dlaczego musimy odpokutować, uświęcić się i próbować czynić dobro, jeśli chcemy stać się samowystarczalni.

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Przestrzegaj prawa, które wybrałeś w powyższym zadaniu.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciółom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o posłuszeństwie.

POSŁUSZEŃSTWO PRZYNOSI BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

PREZYDENT THOMAS S. MONSON:

„Cóż za chwalebna obietnica! Ten, co przestrzega przykazań [Boga], dostąpi prawdy i światła, zanim nie zostanie wyniesiony do chwały w prawdzie, i pozna wszystkie rzeczy” [NiP 93:28] [...].

Moi bracia i siostry, posłuszeństwo jest wielką próbą tego życia. „I tak ich wypróbujemy” — rzekł Pan — „czy wykonają wszystko, co im Pan, ich Bóg, nakaze” (Abraham 3:25).

Zbawiciel oświadczył: „Bowiem wszyscy, co chcą dostąpić błogosławieństwa z moich rąk, będą zachowywać prawo, jakie wyznaczono dla tego błogosławieństwa, i jego warunki, jak postanowiono, zanim powstał świat” [NiP 132:5].

Nie ma wspanialszego wzoru posłuszeństwa niż przykład naszego Zbawiciela. To o Nim powiedział Paweł:

„I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał, a osiągnąwszy pełnię doskonałości, stał się dla wszystkich, którzy mu są posłuszni, sprawcą zbawienia wiecznego” [List do Hebrajczyków 8:8–9].

Zbawiciel okazywał szczerą miłość do Boga, wiodąc doskonałe życie i szanując świętą misję, jaką Mu powierzono.

Nigdy nie był wyniosły. Nigdy nie nadymał się pychą. Zawsze był lojalny. Zawsze był pokorny. Zawsze był uczciwy. Zawsze był posłuszny [...].

W obliczu męki w Getsemane, gdzie przetrwał ból, który powodował, że „pot jego [był] jak krople krwi, spływające na ziemię” [Ew. Łukasza 22:44], był przykładem posłusznego Syna, i powiedział: „Ojcie, jeśli chcesz, oddaj ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie” [Ew. Łukasza 22:42].

Tak jak instruował Swych pierwszych Apostołów, Zbawiciel poucza was i mnie: „Ty chodź za mną!” [Ew. Jana 21:22]. Czy chcemy być posłuszni?

Wiedza, której szukamy, odpowiedzi, których nam brakuje, i siła, której dzisiaj pragniemy, byśmy mogli sprostać wyzwaniom złożonego i zmiennego świata, mogą być nasze, jeśli ochoczo przestrzegamy przykazań Pana. Ponownie przytaczam słowa Pana: „Ten, co przestrzega przykazań [Boga], dostąpi prawdy i światła, zanim nie zostanie wyniesiony do chwały w prawdzie, i pozna wszystkie rzeczy” [NiP 93:28]

Pokornie modłę się, żebyśmy mogli zostać pobłogosławieni wspaniałą nagrodą obiecaną tym, którzy są posłuszni. W imię Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela, amen.

(„Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 89, 92)

Wróć na stronę 12.

„Uświęćcie się: bo jutro Pan dokona wśród was cudów”.

KS. JOZUEGO 3:5

„Pan błogosławi tych, którzy pragną doskonalić się, którzy rozumieją, że potrzebują przykazań, i starają się ich przestrzegać [...]. Pomoże wam odpokutować, naprawić to, co jest do naprawienia, i ciągle iść naprzód. Wkrótce ujrzycie oznaki sukcesu, który pragniecie odnieść”.

JEFFREY R. HOLLAND,
„Jutro Pan dokona wśród was cudów”,
Ensign lub *Liahona*,
maj 2016, str. 126

„Jeśli przedkładamy luksus, a nawet kwestie pierwszej potrzeby ponad posłuszeństwo, omijają nas błogosławieństwa, które On chciałby nam dać”.

SPENCER W. KIMBALL,
w: The Teachings of Spencer W. Kimball,
wyd. Edward L. Kimball (1982),
str. 212

5. MĄDRE GOSPODAROWANIE CZASEM

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o błogosławieństwach, jakie otrzymałeś w minionym tygodniu, ze względu na okazane posłuszeństwo.

Rozważ: Dlaczego czas jest jednym z najwspanialszych darów Boga?

Obejrzyj: Film „The Gift of Time” [Dar czasu] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 15.).

Omów: Czego nauczyłeś się od Siostry Benkosi?

Przeczytaj: Alma 34:32 i słowa Brigham Younga (po prawej).

„Albowiem to życie dane jest ludziom, aby przygotowali się na spotkanie z Bogiem. Okres tego życia jest okresem danym ludziom na wykonanie ich prac”.

ALMA 34:32

DZIAŁAJ

Krok 1.: W parach przeczytajcie pięć kroków, które możecie wykonywać każdego dnia, aby dobrze wykorzystać swój czas.

1	2	3	4	5
WYPISZ ZADANIA	MÓDL SIĘ	USTAL PRIORYTETY	WYZNACZ CEL I DZIAŁAJ	SPRAWOZDANIE
Każdego ranka zrób listę zadań do wykonania. Dodaj nazwiska osób, którym możesz służyć.	Módl się o przewodnictwo. Przejrzyj swoją listę zadań. Słuchaj. Zobowiąż się, że zrobisz wszystko, co w twojej mocy.	Wpisz 1 przy najważniejszym zadaniu na twojej liście, 2 przy następnym z kolei itd.	Słuchaj Ducha. Wyznacz cele. Pracuj ciężko. Zaczynij od najważniejszego zadania i przechodź w dół listy.	Każdego wieczoru powiedz w modlitwie Ojcu Niebieskiemu, co zrobiłeś. Zadawaj pytania. Słuchaj. Odpokutuj. Poczuj Jego miłość.

Krok 2.: Na osobnej kartce wypisz swoje zadania. Powinny tu się znaleźć zadania ważne dla twojej pracy, szkoły, służby w kościele lub w rodzinie — a nie zwykłe obowiązki domowe. Pomódl się i nadaj priorytety zadaniom z listy.

Krok 3.: Nazajutrz powinieneś ustalić cele, działać i zdać sprawozdanie z wykorzystania czasu.

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie:

- ☐ Każdego dnia będę wykonywać te kroki, aby mądrzej gospodarować czasem. Każdego wieczora w modlitwie zdaj sprawozdanie Ojcu Niebieskiemu.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciółom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o mądrym gospodarowaniu czasem.

„Czas jest zgromadzonym kapitałem, tutaj, na ziemi [...]. Jeśli wykorzystujecie go właściwie, czujecie spokój, komfort psychiczny i satysfakcję. Zastanówmy się nad tym i już dłużej nie siedźmy z założonymi rękoma, marnując czas”.

BRIGHAM YOUNG,
w: *Discourses of Brigham Young*, wyb. John A. Widtsoe (1954), str. 214

DAR CZASU

Jeśli nie możecie obejrzeć tego filmu, wybierz osoby do przeczytania tekstu z podziałem na role.

KOFI: Dzień dobry, Siostrze Benkosi. Jak się masz?

SIOSTRA BENKOSI: Wszystko w porządku, Kofi?

KOFI: Och, Siostrze Benkosi. Mam tyle na głowie. Muszę pracować, służyć i pomagać rodzinie [...], a jeszcze mam mecz. Na nic nie mam czasu!

SIOSTRA B.: Kofi, masz cały czas, jaki tylko jest.

KOFI: Co takiego?

SIOSTRA B.: Mój chłopcze, Bóg dał nam wspaniały dar — nasz czas. Musimy go wykorzystać na to, co liczy się najbardziej.

KOFI: Ale jak, Siostrze Benkosi? Ty zawsze robisz tak wiele. Odnosisz sukcesy w rodzinie i w pracy. Służysz wielu ludziom — choćby mnie — i ich błogosławisz. Nie wiem, jak to robisz.

SIOSTRA B.: Naprawdę chcesz wiedzieć? Jeśli spokojnie usiądziesz i posłuchasz, wyjawię ci mój sekret.

Każdego ranka wstaję przed wschodem słońca. Ubieram się, myję twarz i dłonie.

Czytam pisma święte. Potem robię listę tego, co powinnam zrobić danego dnia.

Zastanawiam się, komu mogę służyć. Modlę się, by poznać wolę Boga. I słucham.

Czasami przychodzą mi na myśl twarze lub imiona ludzi. Dodaję ich do mojej listy.

KOFI: To stąd wiesz, kto potrzebuje twojej służby?

SIOSTRA B.: Tak, Kofi. I modlę się o siłę i mądrość. Modlę się, by Bóg „uświęcił [moje] działanie”. Tak jest napisane w rozdziale: 2 Nefi 32.

Dziękuję Mu. Obiecuję, że zrobię co w mojej mocy. Proszę, aby uczynił to, czego ja nie mogę.

A potem zaglądam do mojej listy. Przy najważniejszej sprawie stawiam 1, potem 2.

KOFI: Skąd wiesz, co jest najważniejsze?

SIOSTRA B.: Słucham, kiedy się modlę! Potem biorę się do pracy. Sprawdzam punkt 1. i próbuję załatwić tę sprawę najpierw; potem biorę się za punkt 2.

Czasami coś zmieniam. Duch Święty mówi mi, by zrobić coś jeszcze. To dobrze.

Cieężko pracuję, ale odczuwam spokój. Wiem, że Bóg mi pomoże.

Tak więc, Kofi, mając listę i Ducha, robię to, co najważniejsze.

KOFI: Wygląda to na łatwe i trudne jednocześnie.

SIOSTRA B.: Masz rację! Kiedy później przygotowuję się do snu, modlę się. Mówię Ojcu Niebieskiemu, co zrobiłam. Mówię Mu, jak minął dzień. Zadaję pytania. Pytam, co mogłam zrobić lepiej. Słucham. Często czuję Jego miłość. Wiem, że zwiększa On efekty tego, co próbuję robić. Wtedy, Kofi, czuję spokój i zasypiam.

KOFI: To dobrze, ciociu Benkosi. Chcę poczuć ten spokój. Chcę dobrze wykorzystywać czas. Chcę lepiej pracować i służyć.

Wróć na stronę 14.

6. PRACA: BRANIE NA SIEBIE ODPOWIEDZIALNOŚCI I WYTRWAŁOŚĆ

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o czymś, co osiągnąłeś w minionym tygodniu, kiedy dobrze zarządzałeś czasem.

Rozważ: Dlaczego Ojciec Niebieski chce, abym wziął na siebie odpowiedzialność za własne życie?

Obejrzyj: Film „Sedrick’s Journey” [Podróż Sedricka] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 17.).

Omów: Jak zmotywować się, by iść dalej, nawet kiedy praca do wykonania jest trudna?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 42:42 i słowa Prezydenta Jamesa E. Fausta (po prawej).

Omów: Przeczytaj słowa Starszego D. Todda Christoffersona (na stronie 17.). Dlaczego Pan oczekuje od nas, abyśmy pracowali na to, co otrzymujemy?

„Nie bądź beczynny; bowiem ten, co jest beczynny, nie będzie pożywał chleba ni nosił odzienia robotnika”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
42:42**

„Wytrwałość okazują ci, którzy [...] nie poddają się, gdy inni mówią: ‘Tego nie da się zrobić’”.

**JAMES E. FAUST,
„Wytrwałość”, Ensign
lub Liahona, maj 2005,
str. 51**

DZIAŁAJ

Krok 1.: W parach przeczytajcie wszystkie kroki z poniższego wzoru.

Krok 2.: Porozmawiajcie o bardzo trudnych zadaniach lub wyzwaniach, przed którymi obecnie stoicie.

Krok 3.: Pomóżcie sobie nawzajem w zastosowaniu czterech poniższych kroków do danego trudnego zadania lub wyzwania.

1 MIEJ POZYTYWNE NASTAWIENIE	2 PAMIĘTAJ O WSPÓLNEJ PRACY	3 ZASTĄP STRACH WIARĄ	4 IDŹ NAPRZÓD, BĘDĄC CIERPLIWYM I ODWAŻNYM
Wymień otrzymane błogosławieństwa.	Poproś o pomoc przyjaciół, rówieśników, członków grupy i inne osoby.	Unikaj długów. Pamiętaj, że Pan ma wszelką moc. Zwracaj się do Niego i przyjmij Jego wolę.	Nigdy, przenigdy się nie poddawaj. Wytrwaj, mając wiarę. Szukaj lekcji, których Pan chce ci udzielić.

Krok 4.: Zapisz dwa lub trzy sposoby pójścia naprzód z wiarą, mając zaufanie, że Bóg pomoże.

Rozważ: Przeczytaj słowa Prezydenta Thomasa S. Monsona (po prawej). Jak reaguję na niepowodzenia?

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

☐ Wybierz coś, co jest trudne i niekomfortowe i ukończ zadanie. Opisz to poniżej.

☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciołom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o pracy i wytrwałości.

PODRÓŻ SEDRICKA

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

SEDRICK: Nazywam się Sedrick Kam-besabwe. Mieszkam w Demokratycznej Republice Konga. Jestem członkiem Kościoła ŚwDO.

Jestem misjonarzem gminy w wiosce Kipusanga. Muszę przygotować się do wyjazdu za granicę na misję. W tym celu muszę mieć paszport, a on kosztuje 250 dolarów amerykańskich.

Aby zarobić pieniądze, mój ojciec i ja kupujemy banany. Niektóre wioski produkują dużo bananów: Tishabobo, Lusuku i Kamanda.

Tishabobo jest odległe o ponad 14 km, Lusuku o 29 km, a Kamanda też o 29

km. Jeździmy tam i kupujemy banany, a potem je przywozimy tutaj, by je sprzedać.

Jeździmy rowerem. Możemy zabrać ze sobą cztery do sześciu kiści bananów.

Jazda rowerem może zająć półtorej godziny w każdą stronę, jeśli rower jest sprawny, a ja mam siłę. W południe, kiedy jest najwyższa temperatura, jadę wolno z powodu upału i żaru słonecznego.

Każdego dnia mogę zrobić dwie rundy, jeśli wstanę wystarczająco wcześnie. To dobry sposób na zarobienie na opłatę paszportową.

Teraz po trochu zarabiam pieniądze, aby zaoszczędzić na szkołę i misję. Po czterech latach pracy mam wystarczającą sumę pieniędzy na paszport plus 70 dolarów oszczędności.

Wróć na stronę 16.

„Bóg zaplanował tę ziemską egzystencję tak, że wymaga niemal nieustannych wysiłków [...]. Poprzez pracę wspieramy i wzbogacamy życie [...]. Praca buduje i udoskonala charakter, tworzy piękno i jest narzędziem naszej służby innym ludziom i Bogu. Uświęcone życie wypełnione jest pracą, czasami monotonną [...], czasami niedocenianą, ale zawsze praca udoskonala [...], podnosi [...] i dąży do czegoś”.

D. TODD CHRISTOFFERSON, „Refleksje na temat uświęconego życia”, Ensign lub Liahona, listopad 2010, str. 17

„Spoczywa na nas odpowiedzialność, aby wznieść się z poziomu mierności do umiejętności, z niepowodzenia do osiągnięcia. Naszym zadaniem jest stać się jak najlepszym. Jednym z najwspanialszych darów Boga jest radość ciągłego podejmowania prób, ponieważ żadna porażka nie musi być ostateczna”.

THOMAS S. MONSON, „The Will Within”, Ensign, maj 1987, str. 68

7. ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o trudnym zadaniu, które udało ci się skończyć w minionym tygodniu.

Rozważ: Dlaczego Ojciec Niebieski pozwala na to, byśmy zmagali się z problemami i wyzwaniem?

Obejrzyj: Film pt. „A Bigger Truck?” [Większa ciężarówka?] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 19.).

Omów: Jaki jest prawdziwy problem w tej historii? Jakie są możliwe rozwiązania dla tych dwóch mężczyzn?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 9:7–9 i słowa Starszego Roberta D. Halesa (po prawej).

DZIAŁAJ

Krok 1.: W parach przeczytajcie poniższe kroki.

Krok 2.: Wybierz problem, z którym się zmagasz i zapisz go poniżej.

Krok 3.: Zastosuj wszystkie kroki do twojego problemu.

Rozpoznanie: _____

Rozważenie różnych opcji: _____

Podjęcie decyzji i działanie: _____

„Oto nie zrozumiałeś; mniemałeś, że ci dam, gdyś nie pomyślał o niczym innym, tylko by mnie prosić.

Ale oto mówię ci, że musisz to rozpatrzyć w umyśle; potem pytać mnie, czy jest to właściwe, a jeżeli tak, wówczas sprawię, że doznasz palącego uczucia w piersi i uczujesz, że jest to słuszne.

A jeżeli będzie to niewłaściwe, niczego nie doznasz poza drętwotą myśli, która sprawi, że zapomnisz o rzeczy niewłaściwej”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
9:7–9**

„Pan oczekuje od nas, że pomożemy sobie w rozwiązywaniu własnych problemów [...]. Jesteśmy myślącymi, racjonalnymi istotami ludzkimi. Mamy w sobie zdolność rozpoznawania własnych potrzeb, planowania, wyznaczania celów oraz rozwiązywania swoich problemów”.

**ROBERT D. HALES,
„Every Good Gift”,
New Era, sierpień 1983,
str. 8, 9**

Przeczytaj: 1 Nefi 17:51 i 1 Nefi 18:2–3 (po prawej).

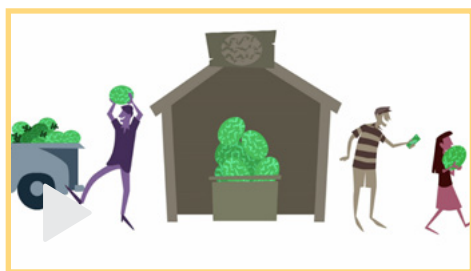
Omów: W jaki sposób Nefi był w stanie zbudować statek?

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Postępuj według kroków omówionych w zadaniu, aby zacząć rozwiązywać swój problem. Pamiętaj, nie poddawaj się. Rozwiązanie problemów i dokonanie zmian wymaga czasu.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciołom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o rozwiązywaniu problemów.

WIĘKSZA CIĘŻARÓWKA?

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

STARSZY DALLIN H. OAKS: Dwóch mężczyzn zawiązało spółkę. Zbudowali małą budkę przy ruchliwej drodze. Zdobyli ciężarówkę, pojechali nią na pole rolnika i zapelnili melonami kupionymi za jednego dolara za sztukę. Pojechali z pełną ciężarówką do szopy przy drodze, gdzie sprzedali melony po dolarze za sztukę. Pojechali z powro-

tem na pole rolnika i kupili następną ciężarówkę melonów, płacąc dolara za sztukę. Przetransportowali je na pobocze i znów sprzedali po dolarze za melona. Kiedy jechali z powrotem na pole rolnika, aby zabrać następny ładunek, jeden z partnerów powiedział do drugiego: „Nie zarabiamy zbyt wiele na tym interesie, prawda?” „Nie, nie zarabiamy” — odpowiedział jego partner. „Czy sądzisz, że potrzebujemy większej ciężarówki?”.

(„Skupienie uwagi i priorytety”, *Liahona*, lipiec 2001, str. 99)

Wróć do strony 18.

„A więc, jeśli Pan ma tak wielką moc i dokonał tak wielu cudów pośród ludzi, dlaczego nie mógłby poinstruować mnie, abym zbudował statek?”

1 NEFI 17:51

„I ja, Nefi, nie obrabiałem drzewa, ani też nie budowałem statku sposobem znanym ludziom, lecz budowałem go, jak mi Pan pokazał, a więc nie było to sposobem ludzi.

I ja, Nefi, chodziłem często na górę i modliłem się do Pana, i Pan objawiał mi doniosłe rzeczy”.

1 NEFI 18:2–3

8. STAWANIE SIĘ JEDNOŚCIĄ, WSPÓLNA SŁUŻBA

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o tym, co zrobiłeś w minionym tygodniu, aby rozwiązać problem.

Rozważ: W jaki sposób chroni mnie zatracenie się w służbie bliźnim?

Obejrzyj: Film pt. „In the Lord’s Way” [Na Pański sposób] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 21.).

Omów: W jaki sposób służba innym ludziom otwiera okna niebios w twoim życiu?

Przeczytaj: Niektórzy uważają, że zasługują na to, co inni już mają, co może powodować rozżalenie. Inni mogą czuć się uprawnieni do rzeczy, na które nie zarobili. Te dwie pułapki zaślepiają ludzi i uniemożliwiają dostrzeżenie ważnej prawdy: wszystko należy do Boga. Rozżalenie i poczucie uprawnienia do czegoś można pokonać poprzez skupienie się na potrzebach innych ludzi. Przeczytaj fragmenty: Mosjasz 2:17, Mosjasz 4:26 i słowa Gordona B. Hinckleya (po prawej).

DZIAŁAJ

Krok 1.: Jako grupa pomyślcie o kimś, kto potrzebuje pomocy.

Krok 2.: Omówcie talenty, kontakty i zasoby, z których możecie skorzystać.

Krok 3.: Przygotujcie plan służby tej osobie. Możesz na przykład:

Moja rodzina

Historie, które nas zblizają

- Przysłużyć się swojej społeczności.
- Zgromadzić dane o swojej rodzinie, korzystając z broszury *Moja rodzina: Historie, które nas zblizają*. Następnie udać się do świątyni i dokonać obrzędów za zmarłych członków swojej rodziny.
- Pomóc komuś na ścieżce do samowystarczalności.

„Gdy służycie bliźnim, służycie swemu Bogu”.

MOSJASZ 2:17

„A teraz ze względu na to [...], aby wasze grzechy pozostały wam odpuszczone z dnia na dzień i abyście mogli być bez winy, krocząc przed Bogiem, pragnę, abyście dawali biednym z tego, co macie, każdy według tego, co posiada, dając jeść głodnym, odziewając nagich, odwiedzając chorych i niosąc ulgę zarówno duchową, jak i doczesną, zależnie od ich potrzeb”.

MOSJASZ 4:26

„Kiedy jesteście [zjednoczeni], wasza moc jest nieograniczona. Możecie osiągnąć wszystko to, co pragniecie osiągnąć”.

GORDON B. HINCKLEY,
*„Twe największe wyzwanie, matko”,
Liahona, styczeń 2001,
str. 97*

Przeczytaj: Słowa Starszego Roberta D. Halesa i Prezydenta Thomasa S. Monsona (po prawej).

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Działaj według przygotowanego przez siebie planu służby innej osobie.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciołom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o służbie.

NA PAŃSKI SPOSÓB

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

PREZYDENT HENRY B. EYRING:

Zasady przyświecające założeniu kościelnego programu pomocy wzajemnej nie dotyczą tylko jednego czasu czy miejsca. Dotyczą one każdego czasu i każdego miejsca [...].

Sposób, w jaki ma to być zrobione, jest jasny. Ci, którzy zgromadzili więcej, mają ukorzyć się, by pomóc tym, którzy są w potrzebie. Ci, którzy mają obfitość, mają dobrowolnie poświęcić nieco ze swojej wygody, swojego czasu, umiejętności i zasobów, aby ulżyć cierpieniom tych, którzy są w potrzebie. A pomoc ma być udzielana w sposób, który zwiększy moc osób ją przyjmujących, aby zatroszczyli się o siebie, a potem zatroszczyli się o innych. Czyniąc tak na Pański sposób, można osiągnąć coś niezwykłego. Błogosławieni są zarówno dający, jak i otrzymujący. (Adaptacja z

przemówienia wygłoszonego Prezydenta Eyringa podczas poświęcenia Sugarhouse Utah Welfare Services Center w czerwcu 2011 r., strona internetowa: LDS.org)

PREZYDENT DIETER F. UCHTDORF:

Bracia i siostry, spoczywa na nas odpowiedzialność nałożona przez przymierze, że będziemy wrażliwi na potrzeby innych i będziemy służyć tak jak Zbawiciel, by wyciągać rękę, błogosławić i podnosić na duchu ludzi wokół nas.

Odpowiedź na naszą modlitwę często nie przychodzi w chwili, gdy jesteśmy na kolanach, lecz gdy jesteśmy na nogach, służąc Panu i służąc otaczającym nas ludziom. Bezinteresowne akty służby i poświęcenia oczyszczają naszego ducha, usuwają bielma z naszych duchowych oczu i otwierają okna niebios. Kiedy stajemy się odpowiedzialni na czyjaś modlitwę, często okazuje się, że znajdujemy odpowiedź na własną.

(„Czekając na drodze do Damaszku”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 76)

Wróć na stronę 20.

„Celem zarówno doczesnej, jak i duchowej samowystarczalności, jest umożliwienie wszystkim stanięcia pewnie na własnych nogach, abyśmy mogli pomagać innym osobom będącym w potrzebie”.

ROBERT D. HALES,
„Wejrzenie w siebie: sakrament, świątynia i służba pełna poświęcenia”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2012, str. 36

„Kiedy współpracujemy ze sobą [...], możemy osiągnąć wszystko. Kiedy tak czynimy, eliminujemy słabość jednej osoby stojącej w pojedynkę i zastępujemy ją siłą wielu osób służących razem”.

THOMAS S. MONSON,
„Church Leaders Speak Out on Gospel Values”, *Ensign*, maj 1999, str. 118

9. KOMUNIKACJA: MÓWIENIE I SŁUCHANIE

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie, w jaki sposób służyłeś komuś w minionym tygodniu.

Rozważ: Kiedy Ojciec Niebieski odpowiedział na moje modlitwy?

Obejrzyj: Film pt. „Creating Lift” [Wywołanie siły nośnej] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 23.).

Omów: W jaki sposób możemy rozpoznać odpowiedzi na nasze modlitwy? Dlaczego słuchanie stanowi niezbędną część modlitwy?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 8:2 i słowa Prezydenta Russella M. Nelsona (po prawej).

Omów: Dlaczego słuchanie stanowi ważną umiejętność? W jaki sposób uważne słuchanie pomaga nam w pracy?

DZIAŁAJ

Krok 1.: Jako grupa zapoznajcie się z poniższymi krokami i krótko je omówcie.

Krok 2.: Poproś jednego lub dwóch członków grupy, aby powiedział pozostałym o wyzwaniu lub pytaniu, jakie miał. Reszta grupy powinna postarać się słuchać i postąpić według poniższych kroków.

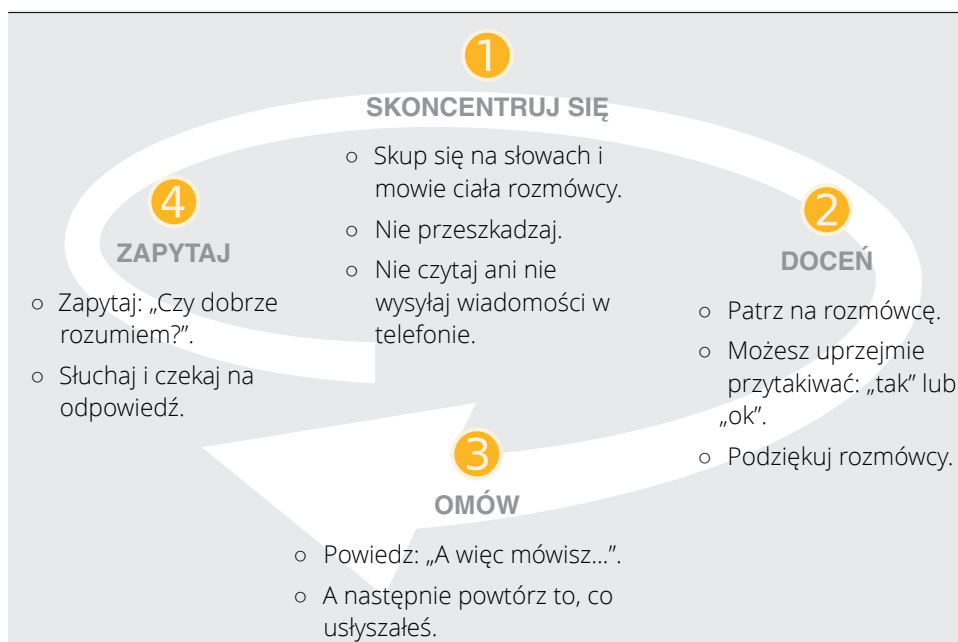
Krok 3.: Gdy skończycie, zapytaj członków grupy, którzy mówili, jak się czuli, wiedząc, że grupa naprawdę starała się słuchać.

„Oto przemówię do ciebie w twym umyśle i sercu przez Ducha Świętego, który zstąpi na ciebie i zamieszka w twoim sercu”.

NAUKI I PRZYMIERZA 8:2.

„Wasze dusze będą błogosławione, kiedy nauczycie się słuchać; potem słuchajcie, aby uczyć się od dzieci, rodziców, partnerów, sąsiadów i przywódców Kościoła — a wszystko to zwiększy umiejętność słuchania rad z wysokości”.

RUSSELL M. NELSON,
„Listen to Learn”,
Ensign, maj 1991,
str. 24

Przeczytaj: Fragmenty przemówień Prezydenta Henry'ego B. Eyringa i Starszego Roberta D. Halesa (po prawej).

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Módl się osobiście i z rodziną każdego poranka i wieczoru. Po każdej modlitwie poświęć chwilę, aby w duchu czci nasłuchiwać wskazówek.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciołom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o komunikacji.

WYWOŁANIE SIŁY NOŚNEJ

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

PREZYDENT DIETER F. UCHTDORF:

Aby samolot oderwał się od ziemi, należy wywołać siłę nośną. W aerodynamice siła nośna pojawia się wtedy, gdy powietrze opływa skrzydła samolotu w ten sposób, że ciśnienie poniżej skrzydła jest większe niż ciśnienie nad skrzydłem. Z chwilą, gdy siła nośna, działająca ku górze, przekracza wartość przyciągania ziemskiego, działającego ku dołowi, samolot odrywa się od podłoża i zaczyna lecieć.

W podobny sposób możemy wywołać „siłę nośną” w naszym życiu duchowym. Gdy moc, pchająca nas ku niebu, jest większa niż pokusa i cierpienie ściągające nas w dół, możemy wznieść się i szybować do sfery Ducha.

Chociaż istnieje wiele ewangelicznych zasad, które pomagają nam wzbudzać

„siłę nośną”, chciałbym skoncentrować się szczególnie na jednej z nich.

Modlitwa!

Modlitwa jest jedną z zasad ewangelii, które wywołują „siłę nośną”. Modlitwa jest mocą, która wynosi nas ponad nasze ziemskie troski. Modlitwa może wznieść nas przez chmury rozpacz lub ciemności ku jasnemu, przejrzystemu widnokręgowi.

Jednym z największych błogosławieństw, przywilejów i darów, które mamy jako dzieci Ojca Niebieskiego, jest porozumiewanie się z Nim poprzez modlitwę. Możemy opowiadać Mu o naszych życiowych doświadczeniach, próbach i [błogosławieństwach]. Możemy nasłuchiwać celestialnych wskazówek Ducha Świętego w każdym miejscu i o każdym czasie.

(Zob. Dieter F. Uchtdorf, „Modlitwa i błękitny horyzont”, *Ensign* lub *Liahona*, czerwiec 2009, str. 5–6)

Wróć na stronę 22.

„Nasz Ojciec Niebieski słyszy modlitwy Swoich dzieci z całego świata, w których błagają o jedzenie, ubrania dla okrycia ciała i o poczucie godności, jakie niesie możliwość zarobienia na swoje utrzymanie”.

HENRY B. EYRING,
„Możliwości, by czynić dobro”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 22

„Musimy prosić o pomoc naszego Ojca Niebieskiego i szukać wzmocnienia przez Zadośćuczynienie Jego Syna, Jezusa Chrystusa. Zarówno w rzeczach doczesnych, jak i duchowych, pozwala nam [to] stać się rozważnymi ofiarodawcami dla siebie i innych”.

ROBERT D. HALES,
„Stawać się rozważnym ofiarodawcą — docześnie i duchowo”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2009, str. 7–8

10. UCZCIWOŚĆ

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz grupie o odpowiedzi na modlitwę z minionego tygodnia.

Rozważ: Dlaczego Pan kocha ludzi ze względu na „rzetelność [ich] serc”?

Obejrzyj: Film pt. „What Shall a Man Give in Exchange for His Soul?” [Co da człowiek w zamian za duszę swoją?] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 25.).

Omów: Co to znaczy być uczciwym? Wymieńcie typowe przyczyny, dla których ludzie są gotowi oddać swe dusze, aby zdobyć coś w swoim życiu?

Przeczytaj: Zasady Wiary 1:13 i Ks. Joba 27:5 (po prawej).

DZIAŁAJ

Oceń siebie w następujących dziedzinach.

WPISZ NUMER PRZY KAŻDEJ POZYCJI, ABY OKREŚLIĆ, JAK CZĘSTO TAK SIĘ ZACHOWUJESZ.

1 = nigdy, 2 = czasami, 3 = często, 4 = zawsze

- _____ 1. Dotrzymuję wszystkich złożonych przeze mnie obietnic, zobowiązań i przymierzy.
- _____ 2. Jestem całkowicie wierny/a temu, co mówię i zapisuję.
- _____ 3. Nie wyolbrzymiam, aby sprawić wrażenie, że coś zdaje się lepsze niż w rzeczywistości.
- _____ 4. Zwracam wszystko, co pożyczam, i nie biorę rzeczy, które do mnie nie należą.
- _____ 5. Jestem całkowicie wierny/a swemu małżonkowi/małżonce słowem i czynem.
- _____ 6. Nigdy nie oszukuję, nawet kiedy wiem, że nikt mnie na tym nie przyłapie.
- _____ 7. Kiedy znajdę coś, co do mnie nie należy, zwracam to właścicielowi.
- _____ 8. Zawsze zwracam pożyczone pieniądze.

Omów: Przeczytaj Mosjasz 4:28 (po prawej) i słowa Starszego Josepha B. Wirthlina (na stronie 25). Dlaczego spłata długu, kredytu firmowego czy pożyczki studenckiej (np. pożyczki NFE) jest kwestią osobistej uczciwości?

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie:

- ☐ Ulepsz jeden z ośmiu obszarów ocenionych powyżej.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciółom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o uczciwości.

„Wierzmy w uczciwość”.

ZASADY WIARY 1:13

„Mojej niewinności będę bronił aż do śmierci”.

KS. JOBA 27:5

„I pragnę, abyście pamiętali, że ktokolwiek spośród was pożycza od swego bliźniego, powinien zwrócić, co pożyczył, jak się zgodził, w innym wypadku popełnia grzech i możliwe, że przyczyni się także do popełnienia grzechu przez swego bliźniego”.

MOSJASZ 4:28

CO DA CZŁOWIEK W ZAMIAN ZA DUSZĘ SWOJĄ?

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

STARSZY ROBERT C. GAY: Zbawiciel zadał niegdyś Swoim uczniom następujące pytanie: „Co da człowiek w zamian za duszę swoją?”.

Wiele lat temu mój ojciec nauczył mnie, że pytanie to należy uważnie rozważyć. Kiedy dorastałem, rodzice przydzielali mi prace domowe i płacili kieszonkowe za wykonaną pracę. Często korzystałem z tych pieniędzy — z tygodniówki nieco większej niż 50 centów — żeby kupić bilety do kina. Bilet do kina dla jedenastoletka kosztował wtedy 25 centów. Pozostałe 25 centów mogłem wydać na batoniki, które kosztowały po 5 centów za sztukę. Kino i pięć batoników! Życie nie mogło być lepsze!

Wszystko szło jak po maśle, aż skończyłem 12 lat. Stojąc pewnego popołudnia

w kolejce, zdałem sobie sprawę, że bilet dla dwunastoletka kosztował 35 centów, co oznaczało dwa batoniki mniej. Nie byłem przygotowany do poniesienia takiej ofiary, więc wytłuma- czyłem sobie: „Wyglądam przecież tak samo jak w zeszłym tygodniu”. Następnie podszedłem do okienka i poprosi- łem o bilet za 25 centów. Bileterka niczego nie zauważyła i kupiłem sobie jak zwykle pięć batoników zamiast trzech.

Zachwycony swoim osiągnięciem pośpieszyłem do domu, aby pochwalić się tacie swoim sukcesem. Słuchając mojej opowieści, nie powiedział ani słowa. Kiedy skończyłem, po prostu spojrzał na mnie i zapytał: „Synu, czy sprzedałbyś swoją duszę za pięć centów?”. Jego słowa przeszły moje dwunastoletnie serce. Była to lekcja, której nigdy nie zapomniałem.

(Co da człowiek w zamian za duszę swoją? *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2012, str. 34)

„Uczciwość oznacza, że zawsze czynimy to, co właściwe i dobre, niezależnie od bezpośrednich konsekwencji. Oznacza to bycie prawym, co wypływa z głębi duszy i nie przejawia się jedynie w naszym postępowaniu, ale przede wszystkim w naszych myślach i sercach [...]. Małe kłamstwo, małe oszustwo czy wzięcie niewielkiej ilości tego, co nie jest nasze, jest w oczach Pana nie do przyjęcia [...]. Doskonałą nagrodą za uczciwość jest stałe towarzystwo Ducha Świętego [...], [który będzie] nami kierował we wszystkich przedsięwzięciach”.

JOSEPH B. WIRTHLIN,
„Personal Integrity”,
Ensign, maj 1990, str.
30, 32, 33

Wróć na stronę 24.

11. SZUKANIE WIEDZY: ZDECYDUJ, DOKĄD ZMIERZASZ I JAK SIĘ TAM DOSTANIESZ

Zdaj sprawozdanie: Krótko opowiedz o doświadczeniu, w którym wykazałeś się uczciwością w minionym tygodniu.

Rozważ: W jaki sposób uczenie się tworzy możliwości?

Obejrzyj: Film pt. „Education for a Better Life” [Lepsze życie dzięki edukacji] jest dostępny na stronie: srs.lds.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 29).

Omów: Czego chciał Starszy Joseph W. Sitati, gdy miał 13 lat? Co wtedy zrobił?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 88:118–19 i słowa Prezydenta Gordona B. Hinckleya (po prawej).

Rozważ: Jakie przepełniły cię myśli i odczucia w kwestii poprawy twojego życia za sprawą Ducha Świętego?

DZIAŁAJ — TWORZENIE „MISJI ŻYCIA”

Krok 1.: Przeczytaj słowa Prezydenta Henry’ego B. Eyringa (na stronie 27.). Pan ma dla ciebie plan. Pobłogosławił cię szczególnymi darami i talentami, które pozwolą ci zostać tym, kim pragniesz się stać. Możesz wypełnić swoją misję na ziemi, jeśli pilnie szukasz zrozumienia Jego woli dla siebie i podporządkowujesz się jej.

Krok 2.: Odpowiedz na poniższe pytania, aby rozpocząć tworzenie wizji lub „misji życia”. W następnym tygodniu będziesz miał szansę, aby przedstawić grupie swoją „misję życia”.

MOJA MISJA ŻYCIA

Co chcę osiągnąć w ciągu pięciu lat?

Dlaczego?

Jakich potrzebuję umiejętności, wiedzy lub doświadczenia, aby to osiągnąć?

„Szukajcie pilnie i uczcie jeden drugiego słów mądrości; szukajcie w najlepszych księgach słów mądrości; szukajcie wiedzy, przez naukę jak i przez wiarę [...]. Ustanówcie dom [...] nauki”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
88:118–119**

„Mamy obowiązek i wyzwanie, aby zająć swoje miejsce w świecie biznesu, nauki, rządu, medycyny, edukacji i w każdej innej godnej uwagi i konstruktywnej dziedzinie życia. Jesteśmy zobligowani, aby szkolić nasze ręce i umysły, by wyróżniać się w świeckiej pracy celem błogosławienia całej ludzkości”.

**GORDON B. HINCKLEY,
„A City upon a Hill”,
Ensign, lipiec 1990,
str. 5**

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie.

- ☐ Wypełnij następujące cele i zadania wytyczone przez mentora.
- ☐ Zakończ zapisywanie planu twojej „misji życia” i omów ją ze swoją rodziną.
- ☐ Poproś kogoś, aby był twoim mentorem i ustalcie spotkanie.

ZADANIE — WYZNACZANIE CELÓW

Krok 1.: Przeczytaj słowa Prezydenta Howarda W. Huntera (po prawej). Dzięki celom nasze plany zmieniają się w czyn.

Cele powinny:

1. Być konkretne i możliwe do zmierzenia.
2. Zostać zapisane i umieszczone w miejscu, w którym codziennie je widzisz.
3. Mieć ustalony czas ukończenia.
4. Określać konkretne działania prowadzące do osiągnięcia danego celu.
5. Być stale przeglądane, aktualizowane i podlegać sprawozdaniom.

Krok 2.: Na osobnej kartce napisz dwa lub trzy cele, które doprowadzą cię do wypełnienia życiowej misji. Postępuj według poniższego przykładu. Umieść kartkę w miejscu, w którym codziennie będziesz ją widzieć.

CEL	DLACZEGO?	KONKRETNE KROKI PROWADZĄCE DO OSIĄGNIĘCIA CELU	RAMY CZASOWE	KOMU BĘDĘ SKŁADAŁ SPRAWOZDANIE Z POSTĘPÓW?
PRZYKŁAD: Będę czytał Księgę Mormona codziennie przez 30 minut.	Aby każdego dnia otrzymywać kierownictwo Ducha Świętego.	1. Pobudka codziennie o 6:30. 2. Czytanie przed śniadaniem. 3. Zapisywanie postępów na wykresie.	Będę oceniał mój postęp każdego dnia przed pójściem spać.	Każdej niedzieli będę przedstawiał wykres postępów członkowi mojej rodziny.

„Proście, by Duch pokazał wam to, co Pan chce, abyście robili. Zaplanujcie, że to zrobicie. Obiecacie Mu, że będziecie posłusznymi. Działajcie zdecydowanie, aż osiągniecie to, o co On prosił. A następnie pomódlcie się, by [...] [dowiedzieć] się, co macie robić w następnej kolejności”.

HENRY B. EYRING,
„Działajcie z całą gorliwością”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2010, str. 63

„To jest ewangelia pokuty, więc musimy pokutować i rozwiązywać sprawy. W istocie proces pokuty, podejmowania zobowiązań i wyznaczania celów powinien być procesem ciągłym [...]. Zalecam wam tę praktykę”.

HOWARD W. HUNTER,
„The Dauntless Spirit of Resolution” (uroczyste spotkanie na Uniwersytecie Brigham Younga, 5 stycznia 1992), str. 2, strona internetowa: speeches.byu.edu

DZIAŁAJ — ZNAJDŹ MENTORA

Krok 1.: Przeczytaj słowa Starszego Roberta D. Halesa (po prawej). Są różnego rodzaju mentorzy. Być może potrzebujesz mentora, który ma dużo doświadczenia, by odpowiedzieć na twoje pytania — kogoś, kto zrobił to, co ty chcesz zrobić. Mentorami mogą być również prawni przyjaciele lub członkowie rodziny. Będą gotowi poświęcić ci dużo czasu, zachęcając do dokonania zmian w życiu i motywując do wzięcia odpowiedzialności za własne postępy.

Krok 2.: Pomyśl o rodzaju potrzebnej pomocy. Przygotuj listę osób, które mogłyby być twoimi mentorami. Rozważaj i módl się w sprawie osób z tej listy.

Krok 3.: Odpowiedz na poniższe pytania, aby rozpocząć relację z mentorem. Aby poprosić kogoś o doradzanie ci, możesz po prostu powiedzieć: „Próbuję dokonać zmian w swoim życiu. Czy zechcesz mi pomóc?”.

MÓJ MENTOR

Kim powinien być twój mentor?

Jak go poprosisz o mentorowanie ci?

Kiedy moglibyście się spotkać, abyś mógł mu przedstawić swoją „misję życia” i cele?

Jak często chciałbyś spotykać się ze swoim mentorem?

Krok 4.: Pamiętaj, że jesteś odpowiedzialny za swoją „misję życia”. Gdy spotykasz się z mentorem:

- Omawiaj swoje postępy.
- Analizuj przeszkody znajdujące się na twojej ścieżce postępu i powiedz, co robisz, aby je pokonać.
- Przeanalizuj dokładnie swoje plany przed kolejnym spotkaniem z mentorem.

„Kiedy byłem młodym dorosłym, prosiłem o rady moich rodziców i wierne, zaufane osoby. Jedną z nich był przywódca kapłański, inną nauczyciel, który we mnie wierzył [...]. W duchu modlitwy wybierajcie mentorów, których celem jest wasze duchowe dobro”.

ROBERT D. HALES,
„Sprostać wyzwaniom
dzisiejszego świata”,
Ensign lub Liahona,
listopad 2015, str. 46

LEPSZE ŻYCIE DZIĘKI EDUKACJI

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

STARSZY JOSEPH W. SITATI: Gdy miałem 13 lat, mieszkalem w kenijjskiej wiosce. Ludzie byli bardzo ubodzy. Ci, którzy mogli pozwolić sobie na kupno rzeczy, o których inni mogli jedynie pomarzyć, mieli dobre wykształcenie. Zauważyłem, że edukacja była kluczem do lepszego życia.

Ciągle nachodziła mnie myśl, aby pójść i porozmawiać z dyrektorem jednej ze szkół, do której pragnąłem uczęszczać. Musiałem skorzystać z roweru ojca, by odbyć podróż, która zajmowała pół dnia. Nigdy nie byłem poza moją wioską. Nie znałem dobrze języka angielskiego, a dyrektor był białym mężczyzną. Nigdy wcześniej nie spotkałem ani nie rozmawiałem z białym mężczyzną, więc sama myśl o tym była przerażająca.

Jednak coś wewnątrz mnie popychało mnie i mówiło mi, że powinienem to zrobić, więc udałem się do dyrektora. Gdy na niego spojrzałem, zdawał się być zdziwiony faktem, że zobaczył małego chłopca, który niczym żołnierz stanął przed nim. Dobrze patrzyło mu z oczu, co dodało mi odwagi. Powiedziałem mu, że bardzo chcę uczęszczać do

jego szkoły i że byłbym bardzo szczęśliwy, gdyby mnie przyjął. Stwierdził: „Cóż, zobaczymy, jak wypadną testy”. Powiedziałem: „Dziękuję panu”. Nie minęły cztery minuty, gdy wyszedłem z biura.

Te cztery minuty tam spędzone były naprawdę przełomowymi chwilami w moim życiu. Byłem jedynym uczniem z mojej podstawówki, który został wybrany do jednej z najlepszych szkół w naszym obszarze. Fakt, że ten dobry człowiek dał mi szansę, przepełnił mnie wdzięcznością i natchnął do tego, by zostać najlepszym uczniem w klasie.

To otworzyło przede mną możliwość uczęszczania do kolejnej dobrej szkoły i przygotowania się do studiów na uniwersytecie. Moje wykształcenie umożliwiło mi znalezienie mojej żony na uniwersytecie. Umożliwiło mi znalezienie pracy w mieście. Gdy mieszkaliśmy w Nairobi, spotkaliśmy parę misjonarską, która zaprosiła nas do swojego domu, w którym odbywały się spotkania członków Kościoła. Gdybym wtedy nie był w Nairobi, nigdy bym nie poznał ewangelii. Ponieważ miałem stabilną pracę, mogłem służyć w Kościele.

Składałem świadectwo o tym, że wykształcenie jest kluczem do samowystarczalności. Otworzy przed wami wiele dróg, abyście mogli zapewnić sobie doczesne utrzymanie, a także samowystarczalność duchową.

Wróć na stronę 26.

12. OTRZYSKANIE OBRZĘDÓW ŚWIĄTYNNYCH

Zdaj sprawozdanie: Przedstaw swoją „misję życia”, jeśli tak postanowisz.

Rozważ: Jakie inne rzeczy mają dla ciebie największe znaczenie?

Obejrzyj: Film pt. „Doing What Matters Most” [Czynienie tego, co najważniejsze] jest dostępny na stronie: srs.ids.org/videos. (Jeśli nie masz dostępu do filmu, przeczytaj tekst na stronie 31.).

Omów: Jakie nieznaczące rzeczy mogą nam przeszkodzić w czynieniu postępów? W jaki sposób obrzędy świątynne mogą nam pomóc?

Przeczytaj: Nauki i Przymierza 84:20 i słowa Prezydenta Boyda K. Packera (po prawej).

Omów: Dlaczego ważne jest, by być godnym rekomendacji świątynnej, kiedy dążymy do samowystarczalności?

DZIAŁAJ

Krok 1.: W parach przeczytajcie słowa Starszego Quentina L. Cooka (po prawej) i następujące fragmenty pism świętych. Podkreście błogosławieństwa obiecane ludziom, którzy oddają cześć w świątyni.

„Przeto w jego obrzędach ukazana jest moc Boga” (NiP 84:20).

„I aby wzrastali w Tobie, i przyjęli pełnię Ducha Świętego, i zorganizowali się według praw Twoich, i przygotowani byli, aby otrzymać wszystko, co potrzebne” (NiP 109:15).

„A kiedy lud twój popełni wykroczenie, którykolwiek z nich, aby mógł szybko odpokutować i powrócić do Ciebie i znaleźć łaskę w oczach Twoich, i być przywróconym do błogosławieństw, które wyświęciłeś do przelania na tych, co będą cię poważać w domu Twoim” (NiP 109:21).

„I prosimy Cię, Święty Ojczy, aby słudzy Twoi mogli pójść z tego domu uzbrojeni mocą Twoją, i aby imię Twoje było na nich, i chwała Twoja wokół nich, a aniołowie Twoi opiekowali się nimi” (NiP 109:22).

„Prosimy Cię, Święty Ojczy [...], aby żadna broń ukuta na nich, nie skutkowałą” (NiP 109:24–25).

Krok 2.: Pracując indywidualnie, zastanów się: „Co muszę zmienić w moim życiu, aby częściej brać udział w obrzędach świątynnych?”

„W jego obrzędach ukazana jest moc Boga”.

**NAUKI I PRZYMIERZA
84:20**

„Pan będzie nam błogosławił, jeżeli będziemy uczestniczyć w świętych obrzędach świątynnych. Błogosławieństwa te nie będą się ograniczać do naszej służby w świątyni. Będziemy błogosławieni we wszystkich naszych sprawach. Będziemy godni tego, aby Pan interesował się zarówno naszymi duchowymi, jak i doczesnymi sprawami”

**BOYD K. PACKER,
The Holy Temple (1980),
str. 182**

„Powinniśmy studiować 109. rozdział Nauk i Przymierzy i podążać za wezwaniem Prezydenta [Howarda W.] Huntera, ‘by świątynia Pana stała się dla nas wspólnym symbolem [naszego] członkostwa”.

**QUENTIN L. COOK,
„Ujrzyj siebie w świątyni”, Ensign lub Liahona, maj 2016, str. 99; cytaty z Nauk Prezydentów Kościoła: Howard W. Hunter (2015), str. 177.**

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu tygodnia podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie:

- ☐ Jeśli posiadasz rekomendację świątynną, ustal datę następnej wizyty w świątyni.
- ☐ Jeśli nie posiadasz rekomendacji świątynnej, spotkaj się z twoim biskupem lub prezydentem gminy, aby omówić to, w jaki sposób możesz przygotować się do otrzymania swoich obrzędów świątynnych.
- ☐ Opowiedz rodzinie lub przyjaciołom o tym, czego nauczyłeś się dzisiaj o obrzędach świątynnych.

Przejdź do strony 32. i przejrzyj swoje następne kroki.

CZYNNIENIE TEGO, CO NAJWAŻNIEJSZE

Jeśli nie możesz obejrzeć filmu, przeczytaj poniższy tekst.

NARRATOR: Ciemną grudniową nocą na Florydzie rozbił się samolot. Zginęło ponad 100 osób. Bezpieczne lotnisko znajdowało się zaledwie 32 km stamtąd.

PREZYDENT DIETER F. UCHTDORF: Po wypadku śledczy próbowali określić jego przyczynę. Podwozie było poprawnie wysunięte. Stan techniczny samolotu nie budził zastrzeżeń. Wszystko działało dobrze — wszystko oprócz jednej rzeczy — jednej przepalanej żarówki. Przez tę małą żaróweczkę — wartą może 20 centów — rozpoczął się ciąg wydarzeń, który ostatecznie

doprowadził do tragicznej śmierci ponad 100 osób.

Niedziałająca żarówka, ma się rozumieć, nie spowodowała wypadku — wydarzył się on, ponieważ załoga skupiła uwagę na czymś, co wydawało się istotne w tamtej chwili, tracąc z pola widzenia to, co miało największe znaczenie.

Skłonność do skupiania się na tym, co nie ma znaczenia, kosztem tego, co najistotniejsze, zdarza się nie tylko pilotom, lecz wszystkim. Wszyscy jesteśmy narażeni na to ryzyko [...]. Czy myśli i serce są skupione na tych małych ulotnych sprawach, które mają znaczenie tylko przez chwilę, czy może na rzeczach najważniejszych?

(„Wykonujemy wielką pracę i nie możemy jej przerwać”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2009, str. 59, 60)

Wróć na stronę 30.

PODĄŻAJ SWOJĄ ŚCIEŻKĄ PROWADZĄCĄ DO SAMOWYSTARCZALNOŚCI

Przeczytaj: Gratulacje! W ciągu ostatnich 12 tygodni utrwaliłeś w sobie nowe nawyki i stałeś się bardziej samowystarczalny. Pan chce, abyś nadal budował na tych umiejętnościach i zdobywał nowe. Gdy modlimy się i słuchamy, Duch Święty podpowiada nam, co możemy udoskonalić w naszym życiu.

Omów: Co możemy zrobić, aby nadal podążać ścieżką samowystarczalności? W jaki sposób możemy nadal wspierać się nawzajem?

Zobowiąż się: Zobowiąż się do tego, że w ciągu następnych 12 tygodni podejmiesz poniższe działania. Zaznacz kwadrat, kiedy ukończysz każde zadanie:

- ☐ Przejrzyj 12 zasad i nawyków samowystarczalności i kontynuuj życie według nich.
- ☐ Opowiedz innym osobom o tym, czego nauczyłeś się o samowystarczalności. Nadal pomagaj członkom twojej grupy lub zaproponuj koordynowanie nowej grupy poznającej zasady samowystarczalności.
- ☐ Buduj na swoich umiejętnościach, uczestnicząc w zajęciach innych grup poznających zasady samowystarczalności.
- ☐ Studiuj poniższe doktrynalne zasady samowystarczalności.

DOKTRYNALNE ZASADY SAMOWYSTARCZALNOŚCI

SAMOWYSTARCZALNOŚĆ JEST PRZYKAZANIEM.	CELEM PANA JEST ZASPOKOJENIE POTRZEB JEGO ŚWIĘTYCH, CZEGO MOŻE DOKONAĆ DZIĘKI POSIADANEJ MOCY.	ASPEKT DOCZESNY I ASPEKT DUCHOWY STANOWIĄ JEDNO.
Nauki i Przymierza 78:13–14; Mojżesz 2:27–28	Nauki i Przymierza 104:15; Ew. Jana 10:10; Ew. Mateusza 28:18; List do Kolosan 2:6–10	Nauki i Przymierza 29:34; Alma 34:20–25

„A teraz, moi ukochani bracia, gdy już dostaliście się na tę [...] ścieżkę, pytam was: Czy to już wszystko? Oto mówię wam: Nie. Albowiem doszliśmy dotąd tylko dzięki słowu Chrystusa poprzez niezachwianą wiarę w Niego, ufając w pełni zasługom Tego, który ma moc zbawienia [...]. Potrzebujecie więc dążyć naprzód, mając nieugiętą wiarę w Chrystusa”.

2 NEFI 31:19–20

„Pan troszczy się o nas wystarczająco, aby wskazać nam kierunek służby i dając możliwość rozwijania samowystarczalności. Jego zasady są stałe i nigdy się nie zmieniają”.

MARVIN J. ASHTON,
„Give with Wisdom That They May Receive with Dignity”,
Ensign, listopad 1981,
str. 91

ZAŚWIADCZENIE O UKOŃCZENIU KURSU

Ja, _____ wziąłem/wzięłam udział w zajęciach grupy poznającej zasady samowystarczalności zorganizowanych przez Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich i spełniłem/am poniższe wymagania konieczne do ich ukończenia:

Uczestniczyłem/am w co najmniej 10 z 12 spotkań.

Praktykowałem/am wszystkie 12 zasad i uczyłem/am ich swoją rodzinę.

Wykonałem/am zadanie związane ze służbą.

Praktykowałem/am i budowałem/am podstawę samowystarczalności opartą o umiejętności, zasady i nawyki. Będę z nich korzystać przez całe życie.

Imię i nazwisko uczestnika

Podpis uczestnika

Data

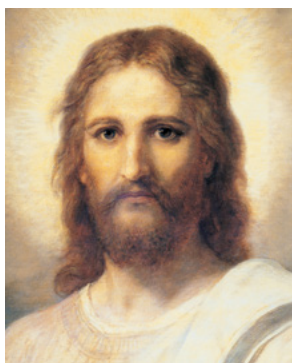
Poświadczam, że uczestnik wypełnił wymagania wymienione powyżej.

Imię i nazwisko koordynatora

Podpis koordynatora

Data

Uwaga: Zaświadczenie z LDS Business College będzie wystawione w późniejszym terminie przez komitet ds. samowystarczalności w paliku lub dystrykcie.

CZY NADAL BĘDZIESZ PODĄŻAŁ ŚCIEŻKĄ KU SAMOWYSTARCZALNOŚCI?

„Jakimi ludźmi powinniście więc być? Zaprawdę powiadam wam, że na Moje podobieństwo”.

3 Nefi 27:27

KOŚCIÓŁ
JEZUSA CHRYSTUSA
ŚWIĘTYCH
W DNIACH OSTATNICH

Dział służb
ds. samowystarczalności
NIEUSTAJĄCY FUNDUSZ EDUKACYJNY

